

աչֆերով կը պատմէր տօնածառին հրաշքը:

Թաց էին նաեւ աչֆերս:

Երջանկութեան արցունքները սրբելով աչֆերէն...

- Տղա՛ս երկինքն է հիմա, - ըսաւ, ու շարունակեց - որքա՛ն ուրախ եմ որ տղուն ձայնը լսեցի եւ կ'աղօթեմ հիմա որ արժանի ըլլամ տղուն միանալու... երկինքին մէջ:

Ուրախ էի եւ ես հիմա, որ որդեկորոյս մայրը գտած էր իր միակ զաւակը՝ Հայ Առաքելական Ուղղափառ Սուրբ Եկեղեցւոյ խնկարոյր կամարներուն տակ... ու ո՛վ հրաշք... հոգիի խորերէն լսած էր ձայնը փոքրիկ տղուն, անհասկանալի թուացող սա տօնածառին տակ:

ՆԱՀԱՊԵՏ ՄԵԼՔՈՆԵԱՆ

ՍԱՂԻՄԱՀԱՅՈՑ ՅԱՐԳԱՆՔԸ ԵՂԻՇԷ ՊԱՏՐԻԱՐԺ ԴՈՒՐԵԱՆԻ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Կիրակի, 2006 Նոյեմբեր, 12ին, Լոս Անճելըսի Ս. Յակոբ Հայց. Առաքելական Եկեղեցւոյ մէջ, յաւարտ Ս. եւ Անմահ Պատարագին, յատուկ հոգեհանգստեան պաշտօն կատարուեցաւ Երուսաղէմի Եռամեծար Պատրիարքներէն Երջ. Եղիշէ Արք. Դուրեան Պատրիարքին, ինչպէս նաեւ Երուսաղէմի հին եւ նոր ննջեցեցեց հոգւոցն համար:

Սրբոց Հրեշտակապետաց Տօնին առիթով, Ս. Պատարագը մատոյց եւ յաւուր պատշանի ֆարդեց Եկեղեցւոյ ժրջան հովիւ՝ Արք. Տ. Արշակ Աւագ Քինյ. Խաչատուրեանը, իսկ հոգեհանգստեան պաշտօնին նախագահեց Երուսաղէմի միաբանութեան անդամ՝ Հոգշ. Տ. Գեղամ Մ. Վրդ. Ջափարեանը, որ օծակից հոգեւոր եղբայրն է Տէր Արշակ Քահանային:

Արք. Տ. Արշակ Քահանայ անդրադառնալէ ետք Սրբոց Հրեշտակապետաց տօնին, իր հոգեշունչ ֆարդին մէջ վեր առաւ լուսամիտ ու գիտնական վարդապետ՝ Երջ. Դուրեան Պատրիարքի աստուածահաճոյ եւ ազգանուէր կեանքը, տալով անոր

կենսագրական կարեւոր գիծերը Արմաշէն մինչեւ Երուսաղէմ:

Արդարեւ Համաշխարհային Ա. Պատերազմին եւ Մեծ Եղեռնի հետեւանով, Կիլիկիայէն եւ փոքր Ասիոյ զանազան վայրերէն հազարաւոր գաղթականներ ծուարած էին Երուսաղէմի Ս. Յակոբայ Վանքի հովանիին տակ: Ու այդ ահաւոր ու դժուարին օրերուն վանքի միաբանութիւնը ո՛չ միայն ապաստան տուած էր հազարաւոր հայ որբերուն ու գաղթականներուն այլ իր ունեցած պատառ մը չոր հացը բաժնած էր անոնց հետ, ըսաւ Արժանապատիւ Տէր Հայրը: Ապա ան շեշտեց թէ 1915ի աղէտի հետեւանով Եկեղեցական եւ մտաւորական կորուստներէն ետք, ազգի եւ միաբանութեան նպատակն էր Երուսաղէմը դարձնել կեդրոն ազգային մշակոյթի: Ու Երուսաղէմի հայոց Պատրիարքութիւնը, ոչինչ խնայած էր իր այս առաքելութեան ճամբուն վրայ: Դուրեան Պատրիարքի օրով վերականգնուեցաւ ժառանգաւորաց Վարժարանը, աւելցուեցաւ Ընծայարանի

բաժինը, բացուեցաւ Սրբոց Թարգմանչաց Վարժարանը, ինչպէս նաեւ Կիլիկիոյ Կաթողիկոսանշանաւոր Մատենադարանը:

Վանքի տպարանէն սկսան լոյս տեսնել բազմաթիւ կրօնական, գրական, գիտական գիրքեր, ամսագրեր: Մեծ եղաւ դերը Դուրեան Պատրիարքին, երբ ան անսպով Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութեան, օգնութեան փութաց հարիւր հազարաւոր հայ գաղթականներուն երբ Կիլիկիոյ պարպումէն ետք, ծերունագարդ Սահակ Խապայեան Հայրապետը, իր միաբանութեամբ եւ հօտով կը հասնէր Լիբանան ու այն օրերուն կը գրէր իր նշանաւոր «Կտակը» եւ հարց կու տար... «Ի՞նչ պիտի ըլլայ Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութեան եւ իր ժողովուրդին ապագան, որուն անդորրացուցիչ լուծում մը գտնելու տագնապով կը տառապինք, դժբախտաբար անորոշութեան, անստուգութեան մէջ կը տարուբերինք անլոյս եւ անյոյս անդեկ նաւու մը պէս»: Ահա այն օրերուն, երուսաղէմի միաբանութիւնը, Դուրեան Պատրիարքի գլխաւորութեամբ, Լիբանանի, Սուրիոյ եւ Կիպրոսի իր կալուածները ժամանակաւորապէս դրաւ Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութեան հովանիին ներքեւ,

ուր հայ գաղթականներ ապաստան գտան եւ մանաւանդ վերակազմակերպուեցաւ Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութիւնը եւ իր կարգին հոգաց կարիքը գաղթական հայ ժողովուրդին:

Յաւարտ արարողութեան, եկեղեցւոյ կից «Կոկեան» Սրահին մէջ, երուսաղէմի Սրբոց Թարգմանչաց Վարժարանի Հիւսիսային Ամերիկայի Սանուց Վարչութեան կողմէ հոգեւոր մատուցուեցաւ Սաղէմի քոյրը ննջեցելոց հոգւոցն համար:

Գործադրուեցաւ անպաշտօն յայտագիր մը, ուր խօսք առին, Հոգշ. Տ. Գեղամ Մ. Վրդ. Զաքարեան, Արժ. Տ. Արշակ Ա. Քհնյ. Խաչատուրեան, Բրշ. Տօֆ. Սարգիս Սրկ. Մեսրոպեան, որ եկեղեցւոյ Ծխական Խորհուրդի Ատենապետն է, Յակոբ Թերեմմանեան եւ Նահապետ Մելիքեան:

Զեռնարկը վերջ գտաւ Թարգմանչաց Վարժարանի «Օրերն Ոսկի» քաղաքագով որ ապրումով ու իր դիւթիչ ձայնով գեղեցկօրէն կատարեց Սրբոց Թարգմանչաց Վարժարանի արժանաւոր Սան, սիրուած երգիչ՝ Դաւիթ Սամուէլեանը:

Ն. ՄԵԼՔՈՆԵԱՆ